

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาความเป็นไปได้ในการยกฐานะวิทยาลัยครูสระหว้านะเขตสู่การเป็นมหาวิทยาลัยนี้ได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การสร้างเครื่องมือ
4. การหาคุณภาพของเครื่องมือ
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. การแปลผลข้อมูล
8. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารการศึกษาระดับสูงสำนักกระทรวงศึกษาธิการ และผู้บริหารและบุคลากร สังกัดวิทยาลัยครูสระหว้านะเขต รวมทั้งสิ้น 145 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เกณฑ์การกำหนดตารางของ เครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) ได้กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษารวมทั้งสิ้น จำนวน 111 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นจากแบบของ เกรียงศักดิ์ บุญญา (2550) การพัฒนาศักยภาพผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษาสาขาอาชีพศึกษาเอกชนตามสภาวะการพัฒนาอุตสาหกรรมในประเทศ โดยมีการปรับเปลี่ยนเพิ่มเติมบางส่วนให้เหมาะสมกับบริบทของการศึกษา ความพร้อมเพื่อยกฐานะวิทยาลัยครูสู่การเป็นมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย 2 แบบ คือ แบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม

1. แบบสัมภาษณ์ ใช้สัมภาษณ์เฉพาะผู้บริหารระดับสูงสำนักกระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 7 ท่าน โดยสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการยกฐานะวิทยาลัยครูสู่การเป็นมหาวิทยาลัย

2. แบบสอบถาม แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ตำแหน่ง ระยะเวลาการทำงาน วุฒิการศึกษา และสาขาวิชาที่เรียนจบ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อม เพื่อยกฐานะวิทยาลัยครูสู่หวั่นนะเขตสู่การเป็นมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย 6 ด้าน คือ ด้านบุคลากร ด้านอาคารสถานที่ ด้านงบประมาณ ด้านวิชาการ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการบริการทั่วไป ประกอบกับการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทำให้ได้แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า

(Rating Scale) มี 5 ระดับตามวิธีการของ ลิเคิร์ต (Likert, 1961) ดังนี้

5 หมายถึง	สภาพความเป็นไปได้	ในระดับมากที่สุด
4 หมายถึง	สภาพความเป็นไปได้	ในระดับมาก
3 หมายถึง	สภาพความเป็นไปได้	ในระดับปานกลาง
2 หมายถึง	สภาพความเป็นไปได้	ในระดับน้อย
1 หมายถึง	สภาพความเป็นไปได้	ในระดับน้อยที่สุด

การสร้างเครื่องมือ

การวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและข้อมูลต่าง ๆ ของวิทยาลัยครูสะหวั่นนะเขต
2. ศึกษาหลักการและทฤษฎีจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. กำหนดขอบเขตของการวิจัย โดยแยกตามสถานภาพ และความคิดเห็นของผู้ตอบ

แบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม คือ

3.1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ ได้แก่

3.1.1 เพศ

3.1.2 สถานที่ทำงาน

3.1.3 ตำแหน่ง

3.1.4 ระยะเวลาดำรงตำแหน่ง

3.1.5 ระยะเวลาการทำงาน

3.2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการยกฐานะมหาวิทยาลัยสร้างครูสะหวั่นนะเขต ซึ่งมี 6 ข้อ คือ

3.2.1 ท่านคิดว่าจะมีความจำเป็นจะต้องมีมหาวิทยาลัยครูสะหวั่นนะเขตหรือไม่

3.2.2 ท่านคิดว่าการยกฐานะวิทยาลัยครูสะท้านนะเขตสู่การเป็นมหาวิทยาลัย
สร้างครูกับการพัฒนาครูจะเป็นอย่างไรบ้าง

3.2.3 ท่านคิดว่าวิทยาลัยครูสะท้านนะเขตมีความพร้อมที่จะยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัย
หรือไม่

3.2.4 ผลประโยชน์ที่ชุมชนและสังคมจะได้รับภายหลังที่ยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยแล้ว
มีอะไรบ้าง

3.2.5 รูปแบบของมหาวิทยาลัยใหม่นี้ควรเป็นอย่างไร ระหว่างการสร้างครูตามสาขาวิชา
กับการสร้างครูแบบทั่วไปเหมือนที่สร้างในปัจจุบัน

3.2.6 ท่านมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการยกฐานะวิทยาลัยครูสู่การ
เป็นมหาวิทยาลัยอย่างไรบ้าง

3.3 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่

3.3.1 เพศ

3.3.2 ตำแหน่ง

3.3.3 ระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง

3.3.4 ระยะเวลาการทำงาน

3.3.5 วุฒิการศึกษา

3.3.6 สาขาวิชาที่เรียนจบ

3.4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมเพื่อยกฐานะวิทยาลัยครูสู่การเป็นมหาวิทยาลัย
ของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วยความพร้อม 6 ด้าน คือ

3.4.1 ด้านบุคลากร

3.4.2 ด้านอาคารสถานที่

3.4.3 ด้านงบประมาณ

3.4.4 ด้านวิชาการ

3.4.5 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

3.4.6 ด้านการบริการทั่วไป

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

การหาคุณภาพเครื่องมือวิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. นำแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา และปรับปรุง
ตามคำแนะนำ

2. นำแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรง และความถูกต้องด้านเนื้อหา (Content Validity) และการใช้ภาษา (Wording) โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item of Objective Congruence) และนำข้อคำถามที่ได้ค่า IOC ตั้งแต่ .67 มาเป็นข้อคำถาม ซึ่งผู้เชี่ยวชาญที่ได้รับความอนุเคราะห์ได้แก่

2.1 รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิต สุรัตน์เรืองชัย รองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิมลรัตน์ จตุรานนท์ รองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2.3 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รพินทร์ ฉายวิมล รองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

3. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ตามวิธีของ ครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่น (α) เท่ากับ .96

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลในการวิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. นำหนังสือของมหาวิทยาลัยบูรพาเสนอไปยังผู้บริหารวิทยาลัยครูสหัสวันนะเขต และผู้บริหารระดับสูง สำนักกระทรวงศึกษาธิการเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการลงเก็บข้อมูล
2. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองจากจำนวนประชากรทั้งสิ้น 115 คน และได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 111 ฉบับ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 96.52

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตรวจสอบและคัดเลือกข้อมูลที่ได้รับคืน จำนวน 111 ฉบับ เป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ทั้งสิ้น
2. นำแบบสอบถามทั้ง 111 ฉบับ มาใส่รหัสให้คะแนนแต่ละข้อ และบันทึกข้อมูลลงในคอมพิวเตอร์ เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป
3. นำผลการคำนวณมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามความมุ่งหมายของการวิจัยต่อไป

การแปลผลข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์นำมา แปลผลโดยนำค่า ($\bar{X}$) เทียบกับเกณฑ์ (เชาว์ อินัย, 2543, หน้า 292) ดังนี้

- 4.51-5.00 หมายถึง สภาพความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด
- 3.51-4.50 หมายถึง สภาพความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก
- 2.51-3.50 หมายถึง สภาพความเป็นไปได้ อยู่ในระดับปานกลาง
- 1.51-2.50 หมายถึง สภาพความเป็นไปได้ อยู่ในระดับน้อย
- 1.00-1.50 หมายถึง สภาพความเป็นไปได้ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติบรรยายข้อมูล

1. ค่าความถี่ (Frequency)
2. ค่าร้อยละ (Percentage)
3. ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)
4. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD)
5. สถิติการเปรียบเทียบค่า (t-test: t)